

URGAN MASALI

"Değersiz şeyler beklenmedik kapılar açabilir, önemli olan gayrettir."

Menşei: Balkanlar

Üç kardeş çıkmış yola
Neler gelmiş başlarına
Öğrenmek isterseniz eğer
Dinleyin masalımı hep beraber

Bir varmış, bir yokmuş... İnsanoğlunun başından geçenler dağdan taştan çokmuş. Geçmiş zamanların birinde, uzak mı uzak bir memlekette yumurtacılık yapan bir adam, hanımı ve üç oğluyla birlikte mutlu mesut yaşamış. Bu ailenin bahçesindeki tavuklar gün boyu sağı solu eşeler, birbirleriyle didişir durmuş.

Gün gelmiş tavuklar aniden hastalanmış, artık yumurta vermez olmuşlar. Eh bizim aile de geçim sıkıntısı çekmeye başlamış tabii. Sonunda evin üç oğlu yola düşüp rızıklarını uzaklarda aramaya karar vermişler. Ama aramızda kalsın, büyük ve ortanca oğlanlar pek kolay iş beğenmezlermiş...

Büyük oğul "sıkışsam satırım" diye babasının değerli kumaştan kaftanını yanına almış; ortanca oğlan da annesinin antika dikiş kutusunu... Küçük kardeşeyse para edecek bir şey kalmamış. O da evde bir köşede duran urganı almış. Büyük abisi

“Urganla ne yapacaksın ki? Atsan atılmaz, satsan satılmaz” deyince küçük kardeş “Olsun, bakarsın bir işe yarar” diye cevap vermiş.

Üç kardeş ana-babalarıyla helalleşip yola koyulmuşlar. Az gitmişler, uz gitmişler; kâh yavaş, kâh tez gitmişler. Nihayet bir yol ayrımına gelmişler. Önlerinde üç farklı yol varmış. Hangisinden gidelim diye düşünmüş taşınmışlar, sonunda ayrı yollardan gitmeye karar vermişler.

İlk kez abilerinden ayrı düşen küçük kardeş bir süre yürüdükten sonra bir tarlada dertli dertli söylenen bir çiftçiye rastlamış. Çiftçi, demir ucu çıkan sabanını tamir etmeye çalışıyormuş. Bizimki yanına gelip selam vermiş. Ardından müsaade isteyip, heybesindeki urganla demir ucu güzelce bağlamış. Çiftçi çok sevinmiş... Teşekkür edip “nereden gelir, nereye gidersin” diye sormuş. Genç, “Şu dağın ardındaki köyden gelirim, iş bulmak için şehre giderim” diye cevap vermiş. Çiftçi bizimkine hasat bitene kadar yanında çalışmasını teklif etmiş. Böylece kardeşlerin en küçüğü çiftçinin yanında işe başlamış. Tarla sürmüş, ekin ekmiş; bir miktar para biriktirmiş. Hasat bitince de urganıyla birlikte çiftçinin yanından ayrılmış ve şehre doğru yola koyulmuş.

Küçük kardeş epeyce yürüdükten sonra yolun ilerisinde bir at arabası görmüş. Adamın biri arabanın etrafında dolanıyormuş. Bizim genci fark etmiş, “Evladım” diye seslenmiş. “Gel bir omuz ver de şu sandığı kaldırıp arabaya koyalım.” Genç, adamın yanına koşmuş. Birlikte sandığı arabaya yerleştirmişler. Adam “Yol çok engebeli, gidene kadar düşüp durmasa bari” diye kendi kendine konuşuyormuş. Bunu duyan bizim genç sandığı urganıyla arabaya bağlamayı teklif etmiş. Gencin çalışkanlığı ve bu teklifi adamın çok hoşuna gitmiş. Adam meğer marangozmuş. Oğlunun askerde

olduğunu, tek başına işlere yetişemediğini söyleyip o dönene kadar yanında çalışıp çalışamayacağını sormuş. Bizimki teklifi kabul etmiş ve hemen işe koyulmuş. Kısa sürede işin inceliklerini öğrenmiş. Hatta boş zamanlarında da annesine gül ağacından güzel, zarif bir dikiş kutusu yapmış.

Günler haftaları, haftalar ayları kovalamış. Marangozun oğlu askerliğini bitirip gelmiş. Bizim genç de marangozla vedalaşıp urganla birlikte yine düşmüş yollara.

Yürümüş, yürümüş... Sonunda şehre varmış, hemen iş aramaya başlamış. Bir terzi dükkânının önünden geçiyormuş ki terzi, teğellerini temizlediği bir ceketı pat diye elinden düşürmesin mi? Bizim genç, hemen ceketı alıp terziye vermiş. Terzi teşekkür edip "Az önce ipim koptu. Kopmasaydı asar, öyle temizlerdim" demiş. Genç, "bende ip var" deyip urganı dükkânın önündeki iki direk arasına germiş, ceketı de üzerine asmış. Gencin yardımı terzinin çok hoşuna gitmiş. Bizimkine yanında iş teklif etmiş. Böylece genç, terzinin yanında işe başlamış.

Aradan aylar geçmiş. Sanki bir kiş, bir de yaz bitmiş. Küçük kardeş terziyi iyice öğrenmiş. alışmiş didinmiş, epey de para biriktirmiş. Parasının bir kısmıyla atlas kumaş satın alıp babasına güzel bir kaftan dikmiş. Derken günün birinde terzi aniden hastalanıvermiş ve dkknını kapatmak zorunda kalmış. Bizim genç de terziyle vedalaşıp evine gitmek üzere yola koyulmuş.

Dağları tepeleri aşmiş, sonunda baba ocağına varmiş. Bir de bakmış ki abileri çoktan eve dönmüş bile. Başlarından geçenleri dinlemiş. Meğer, kolay kolay iş beğenmeyen abileri uzun süre gönüllerine göre bir iş bulamamışlar. Harlıkları bitince biri kaftanı, diğeri de dikmiş kutusunu satmış. Elleriine geçen bu paralar da bitince mecbur eve dönmüşler.

Küçük kardeş de kendi başından geçenleri anlatmış. Annesine, yaptığı dikiş kutusunu vermiş, babasına da dikiği kaftanı. Tüm aile, sadece bir organın ne kapılar açtığını görünce şaşırıp kalmış. Abileri de iş beğenmeyip çabuk pes ettikleri için pişman olmuşlar.

Gökten üç elma düşmüş... Biri masalı anlatanın, biri dinleyenlerin, biri de tüm çalışkan ve azimli kahramanların başına...

İyi geceler, tatlı rüyalar...